

isbergen har lämnat moderisen

de speglar sig i morgonsolen

inför okänd seglats mot amerikakusten

nyfödda

de vita ulliga hundarna ylar i väntan på vintern

spända att tävla med varandra

jaga längs ett ripspår

i hög hastighet

vi skrattar med inuiter

ser dem utifrån

försöker känna in

överbryggar avstånd

de röda och blå husen

de röda och blå näsorna

den röda och blå längtan
efter frihet eller gemenskap

härbärgeras

klimatförändringen sliter oss

tinar upp i solen,

ryser inför det oåterkalleliga
myskoxen tappar sin ull

i värmen

diabasen är basen för all utveckling

snart syns den under isen

oljecisternerna som svampar

isen porlar under kajaken

behovet av kyla

diskuteras på sensommaren

medan ismodern obönhörigen släpper sin last